

at blive taget med paa Raad, naar der er Tale om, at vi alle skal lægge Kræfterne i og bringe Ofre for at komme igennem en kritisk og alvorlig Tid.

Jeg skal ikke opholde det høje Tings Tid med at forfølge dette Billede videre. Jeg gør ikke Krav paa, at Industrien ser hen til mig som til en Fader, og jeg vil ikke stille mine rent personlige Kvalifikationer op mod den Erfaring og Dygtighed, som Industriens Tillidsmænd utvivlsomt sidder inde med, men jeg maa dog paa den anden Side, ganske uanset dette, bestemt hævde, at den første Betingelse for et godt Forhold imellem et Erhverv og det Ministerium, hvorunder det hører, er, at Samarbejdet hviler paa gensidig Agtelse, thi uden den er et frugtbart Samarbejde umuligt. Hvis det ærede Medlem af Landstinget, som jeg omtalte før, derfor har Ret, naar han paa-staar, at Industrien føler sig sorterende under Handelsministeren som Bjerget under Dompappen, saa tør jeg paa Forhaand indstaa for, at Samarbejdet bliver mindre behageligt og derfor ogsaa mindre frugtbart. Men jeg tror heller ikke, det er Tilfældet. Jeg har det Indtryk efter de sidste Dages Forhandlinger, at en voksende indbyrdes Forstaaelse gør sig gældende, og fra min Side skal det ikke mangle paa god Villie til ved fælles Hjælp at komme til Klarhed over, hvad der indenfor den af Regeringen angivne Ramme kan gøres for at mildne Krisen.

Jeg skal efter disse Bemærkninger af mere polemisk Art vende mig til Betænkningen og til de otte Punkter, der som en Konklusion af den foretagne Undersøgelse angiver den udvidede Ramme, indenfor hvilken Regeringen kan tænke sig, at Statsmagten skulde træde hjælpende til overfor de Industrier, der paa den ene eller den anden Maade af den ene eller den anden Aarsag er saa haardt ramt af den nuværende Krise, at ekstraordinære og midlertidige Foranstaltninger maa anses for paakrævede i hele Samfundets Interesse.

Hvad angaar selve Betænkningen, er det rigtigt nok, at den ved sin Karakter af fortroligt Dokument unddrager sig en offentlig Behandling her i Salen. Men paa den anden Side indeholder den foruden det, der maa betegnes som Tyngdepunktet i den, nemlig selve det af Ministeriet bearbejdede Materiale fra Industriraadet, suppleret med Ministeriets egne Oplysninger og Undersøgelser, en Række almindelige Betragtninger over Krisen, dens Aarsager og Virkninger, Arbejdsløn og Arbejdsforhold, Valutadumpingproblemet samt Oplysninger om

de i Udlandet truffene Foranstaltninger til Beskyttelse af den hjemlige Industri. Om denne, som jeg vil kalde den almindelige Del af Betænkningen, vil jeg gerne først og fremmest sige, at de deri fremsatte Betragtninger jo ikke paa nogen Maade gør Krav paa at være udtømmende, ej heller paa at være originale eller i Stand til at kaste et nyt Lys over de i Forbindelse med Krisen staaende Problemer. I den sammen-trængte Form, hvori de fremtræder, har de kun haft til Hensigt at fremhæve og fastholde visse Hovedsynspunkter til den rette Forstaaelse af Forholdene, og de er naturligvis tillige kun Udtryk for Ministeriets Opfattelse af Situationen, saaledes som den tegner sig for os. Selv om jeg naturligvis maa mene, at disse Betragtninger saavel som hele Specialundersøgelsen er i alt væsentligt rigtige, er jeg dog ganske klar over, at de i sig indeholder rigeligt Stof til Meningsudveksling, og i og for sig vilde der ikke være noget til Hinder for, at de almindelige af Ministeriet, ogsaa udenfor Betænkningen, hævdede Synspunkter blev underkastet en indgaaende Drøftelse i dette høje Ting. Naar jeg imidlertid ikke har tænkt mig at gøre det ved denne Lejlighed og ogsaa vil tillade mig at henstille til ærede Medlemmer at afstaa herfra, er det ikke, fordi jeg ønsker at unddrage mig en saadan Debat, men saa er det udelukkende ud fra den Overbevisning, at en saadan fortsat Udveksling af Meninger ikke vil føre til noget som helst positivt Resultat. Som Situationen foreligger, tror jeg, at Anskuelse vil komme til at staa mod Anskuelse, Paastand mod Paastand, og jeg nærer desværre ingen Tro til, at det skulde lykkes den ene Part at overbevise den anden. Det lykkeligste vilde derfor efter min Opfattelse være, om man nu fra alle Sider kunde mødes i Ønsket om at forsøge, hvor langt man kunde komme ad den af Regeringen gennede otte Punkter anviste Vej. Kun paa et enkelt Punkt vil jeg gerne gøre en Undtagelse herfra, og det er angaaende det stadig gentagne Krav om en à jour Føring af Toldsatserne og Paastanden om, at en saadan Foranstaltning for længst kunde eller burde være foretaget. Jeg mener nu, at Spørgsmaalet en à jour Føring af Toldsatserne som Kriseforanstaltning egentlig er ude af Debat, og at man vel fra alle Sider erkender, at som en Foranstaltning til Imødegaaelse af Konkurrencen med Lande med en lav Valuta eller, for at sige det rigtigt, med Lande med stadig synkende Valuta, kan den ikke anvendes, fordi en saadan à jour Føring af de gældende Toldsatser,